

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9035/2024
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Јовица Рашета из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 439/24 од 22.02.2024. године, у седници одржаној 09.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 439/24 од 22.02.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 439/24 од 22.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9055/2022 од 12.12.2023. године ставом првим изреке обавезан је тужени да сваком од тужилаца исплати износе по 333.991,50 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке утврђено је право својине туженог на 114/4604 дела парцеле бр. .../...КО ... уписане у ЛН ... СКН ... што су тужиоци дужни да признају и трпе и дозволе упис јавне својине Града Новог Сада. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцима исплати трошкове парничног поступка у износу од 288.444,74 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 439/24 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке жалба тужиоца је делимично усвојена а делимично одбијена, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена у делу којим је тужбени захтев усвојен, а одлука о трошковима је преиначена тако што је обавезан тужени да тужиоцима уместо досуђеног износа накнади трошкове поступка у износу од 359.518,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по

оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Образложење побијаних пресуда је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају утврђења права својине и фактичке експропријације која настаје када се на градском грађевинском земљишту изгради део површине од јавног интереса(улице) које је приведено намени и када не постоји решење о изузимању из поседа и исплати накнаде, односно решење о експропријацији. Код утврђења да је у конкретном случају део катастарске парцеле тужилаца заузет изградњом улице, који држи и користи тужени, да је тужиоцима као сувласницима у овој парници досуђена накнада у висини тржишне вредности за изузето земљиште сразмерно сувласничком уделу и утврђено право својине туженог на том земљишту, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења и исплате тужиоци су поднели 01.11.2022. године, вредност предмета спора (за сваког од тужилаца) је 333.991,50 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на утврђење и новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић